

Essentiële zaken versus niet-essentiële zaken

Justin Johnson

“In essentiële zaken Eenheid, In niet-essentiële zaken Vrijheid, in alle dingen Liefde”

(“Essentieel” betekent: heel belangrijk)

De meeste Christenen hebben deze variant van het historische Christelijke motto gehoord. Het is een favoriet van degenen die de nadruk leggen op oecumenische liefde boven leerstellige overeenstemming.

Ik heb het nog nooit door iemand horen gebruiken terwijl hij opkwam voor de Bijbelse waarheid, maar altijd van degenen die willen dat we leerstellige verschillen over het hoofd zien en het nastreven van leerstellige eenheid in de kerk opgeven.

Waarom is dat zo?

Op zichzelf slaagt het motto er niet in ons te vertellen wat essentieel of niet-essentieel is. Hoe weten we wat essentieel is of niet? Hoe weten we of we mee moeten gaan om met elkaar overweg te kunnen, of iets essentieels moeten maken?

Essentiële verschillen

Wat iets essentieel maakt, hangt af van wat je beschrijft. Er zijn verschillende benodigdheden voor verschillende dingen.

Als we het over hamburgers hebben, moeten we definiëren wat een hamburger is. In hamburgers is rundvlees essentieel. We kunnen het rundvlees op verschillende manieren of in verschillende vormen koken, maar als je het rundvlees vervangt door soja, is het geen hamburger meer en eet ik het niet meer.

Als we het hebben over de essentie van een salade, dan is rundvlees niet nodig, het is niet essentieel.

Dit is precies de reden waarom er zoveel meningsverschillen bestaan over wat wel en niet essentieel is. Iedereen werkt vanuit een ander recept om iets anders te maken.

De essentiële vereisten om een Christen te worden, om gered te worden, zijn anders dan de essentiële vereisten om samen in de kerk een bediening uit te voeren.

Essentieel voor verlossing

De essentie van verlossing zijn de dingen die nodig zijn om een ziel te redden. Het evangelie is eenvoudig, maar er zijn noodzakelijke elementen.

Er kan geen verlossing zijn zonder de volheid van de Godheid in Jezus Christus, waarbij zijn dood en opstanding vrijelijk worden gegeven uit genade en door het geloof.

Verlossing komt niet door de naam van Allah, Boeddha, Joseph Smith, Mozes of paus Franciscus. Je wordt niet gered door te vertrouwen op de kerk, je belijdenis, gebeden of tiende. Geloof is vereist. Geloof in niets is ongeloof. Geloof in het verkeerde is ijdelheid.

Er zijn essentiële zaken voor verlossing. Zonder hen kun je niet echt Christen zijn.

Het kennen van de zin van Christus, het leven in de Geest, of waar we ons voorbeeld voor bediening kunnen vinden, zijn echter niet essentieel voor verlossing. Zij volgen daarna.

Essentieel voor de bediening

Als het gaat om het gezamenlijk doen van bedieningswerk, of wat in de Christenheid 'samenzijn' wordt genoemd, zijn er veel meer essentiële zaken dan verlossing.

Iedereen die gered wordt, is een medelid van het Lichaam van Christus en we hebben voor eeuwig een eeuwige gemeenschap in Hem. Er is echter een specifieke functie en doel dat Christus aan de kerk en haar bediening heeft gegeven en die essentiële dingen vereisen die verder gaan dan verlossing.

Dit is waar veel mensen struikelen, omdat ze essentiële zaken voor verlossing verwarren met essentiële zaken voor bediening in de kerk. Ze zijn van mening dat er in de kerk maar heel weinig essentiële dingen moeten zijn om de deur voor zoveel mogelijk mensen wijd open te houden.

Als de essentiële zaken voor het samenwerken in de kerk beperkt zouden zijn tot de essentiële zaken van de verlossing, dan zou het niet nodig zijn om zich van wie dan ook af te scheiden, zolang zij maar gered zijn. Maar het gezond verstand vertelt ons dat dit niet zal werken.

Er moeten belangrijke waarheden met elkaar in overeenstemming zijn, wil er altijd sprake zijn van groei en rijping in het Lichaam volgens de Schrift.

Het Lichaam zou niet kunnen opgroeien met het spreken van de waarheid in liefde als er geen waarheid gesproken wordt, afgezien van de basisprincipes van verlossing.

Het beperken van de vele essentiële zaken van de kerkelijke bediening tot het absolute minimum dat nodig is voor verlossing zou kerkelijke bijeenkomsten terugbrengen tot niets anders dan sociale bijeenkomsten. Dit verklaart veel over het kerkelijk leven, waar de leer niet essentieel is.

Wat is dus essentieel om samen te groeien en samen te werken in een plaatselijke kerk?

Kerkelijke functies voor de bediening

Kerkelijke bediening is niet slechts een bijeenkomst van geredde mensen, waarbij we het misschien oneens zijn over de leer, maar we ontmoeten elkaar omdat we familie zijn.

Een kerkelijke bediening moet ernaar verlangen samen Gods wil te doen, zie 1 Tim. 2:4:

*“Welke wil, dat alle mensen zalig worden, **en** tot kennis der waarheid komen.*

Dit vereist een essentiële overeenstemming tussen de leiders over wat Gods wil is, zie Ef 5:17:

“Daarom zijt niet onverstandig, maar verstaat, welke de wil des Heeren zij.

Hoe kan een plaatselijke kerk Gods wil doen als de leden ervan het niet eens zijn over wat ze doen? Gods wil is essentieel voor kerken die beweren dat ze dat doen.

Kerkelijke bediening heeft de functie om gelovigen op te bouwen in de kennis van de waarheid, zie 1 Tim. 2:4 hier boven. Het is essentieel dat een kerk weet hoe ze de geest van Christus, het leven in de

Geest, moet overbrengen, en hoe ze de instructies van Paulus op de juiste manier kan onderscheiden van de instructies aan Israël in de Hebreeuwse brieven.

Hoe kan een plaatselijke kerk samengroeien in de Heer, als ze het niet eens zijn over hoe dat eruit ziet? Er is niets onwezenlijks aan de leerstellingen van opbouw in een kerk.

Ja, er zijn belangrijkere leerstellingen dan andere, maar iets dat de Heer duidelijk in de Schrift heeft geopenbaard, kan als niet-essentieel in de kerk worden beschouwd, omdat het recept voor kerkelijke bediening is.....

"1 Tim. 3:15:een pilaar en vastigheid der waarheid.

En:

"1 Tim. 2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

..... Dit vereist dat Gods woorden van waarheid niet moeten worden veranderd, en ze beschouwd worden als de uiteindelijke autoriteit die volmaakt en behouden blijft.

Waarom zouden ze perfect moeten zijn? De Schrift is geïnspireerd door een onfeilbare God en is nuttig om de man van God volledig toe te rusten, zie 2 Tim. 3:17:

"Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.

Hoe kunnen we zonder een perfecte Bijbel ieder mens volmaakt presenteren?, zie Kol. 1:29:

"Waar toe ik ook arbeide, strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.

Zeker niet door de diakenen te volgen.

Er zijn veel meer essentiële zaken in de kerkelijke bediening dan in de verlossing. Dit komt eenvoudigweg omdat de kerkelijke bediening een levenslange bediening is, die eraan werkt om veel gelovigen samen in Christus te laten groeien door de waarheid van de Schrift.

Om in de waarheid op te groeien is overeenstemming betreffende de waarheid nodig. Samenwerken in de bediening vereist werken vanuit dezelfde blauwdrukken met een gemeenschappelijk doel. Het bouwen van het huis van God vergt veel meer werk dan verlossing.

Kunnen twee samen wandelen, tenzij ze het eens zijn?, zie Amos 3:3:

"Zullen twee te zamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?

Is overeenstemming niet langer een vereiste voor 25, 100 of 200 in een kerk?

Niet-essentiële vrijheid

Er lijkt binnen een dergelijk bediening geen ruimte voor onenigheid te zijn. Waar zijn de niet-essentiële zaken als het gaat om de kerkelijke bediening? Waar is de vrijheid?

Vrijheid komt op de eerste plaats in de geest van de gelovige, zodat hij er in zijn eigen geest volledig van overtuigd kan zijn dat hij niet onder de wet of macht van wie dan ook staat, zie Rom. 6:14; Gal. 5:1; 1 Kor. 6:12:

"Rom. 6:14: Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

“Gal. 5:1: Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

“1 Kor. 6:12: Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen zijn niet oorbaar; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal onder de macht van geen mij laten brengen.

De gelovige heeft de vrijheid om het er niet mee eens te zijn, de Heer te verlaten en de Heer te dienen volgens zijn geweten.

Vrijheid wordt ook gevonden in de vele dingen waarin God in deze bedeling de gewetenskeuze aan de gelovige overlaat. Met wie je gaat trouwen, welke baan je krijgt, waar je woont, wat je draagt, hoe je geeft, zelfs hoe vaak je naar de kerk gaat, bidt en studeert.

Alle dingen met betrekking tot uw gedrag zijn geoorloofd, maar niet alle dingen zijn opbouwend of nuttig, zie 1 Kor. 6:12, zie boven en 1 Kor. 10:23:

“Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen zijn niet oorbaar; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen stichten niet.

Je hebt de vrijheid om goed te doen, niet om kwaad te doen.

Kerken die deze niet-essentiële persoonlijke keuzes maken en deze essentieel maken voor gemeenschap passen in de term legalistisch. Het eisen van leerstellige overeenstemming is niet legalistisch, maar evangelisch.

Ten slotte is niet-essentiële vrijheid overvloedig aanwezig in de veelheid van dingen buiten de Bijbel. Je stem, je favoriete sportteam, je vrienden, de grootte van je televisietoestel en het aantal katten dat je hebt zijn allemaal niet-essentiële zaken van vrijheid.

In feite is het enige essentiële in de kerkelijke bediening de juiste leer; al het andere is niet-essentieel. Een gezonde leer in alle dingen is essentieel voor voortdurende kerkgroei, zie 2 Tim. 2:7:

“Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen.

In alle dingen liefde

In het begin van dit artikel zei ik dat het populaire gezegde een variatie was op het origineel.

Het origineel zei niet ‘liefde’ maar eerder ‘liefdadigheid’. Het verschil is significant omdat Bijbelse liefde zich verheugt in de waarheid.....zie 1 Kor. 13:6:

“Zij (de liefde) verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid;

.....in tegenstelling tot het moderne idee dat liefde zich niet bekommert om overeenstemming in de leer of het spreken van de waarheid.

Liefde is een verlangen om te groeien in de waarheid, en om te zien dat de waarheid elkaar ten goede komt. Zwijgen, berusten, doen alsof je het er mee eens bent, of ermee instemmen het oneens te zijn over leerstellingen in een kerk, is niet liefdadig. We moeten de waarheid in liefde spreken, omdat we leden van elkaar zijn, zie Ef 4:25:

“Daarom legt af de leugen, en spreekt de waarheid, een iegelijk met zijn naaste; want wij zijn elkanders leden.

Niet iedereen die naar de kerk gaat, heeft alles goed. Geen enkele predikant of leider heeft het recht op elke leerstelling, maar dit betekent ook niet dat we de verschillen moeten negeren en geen overeenstemming op leerstellig gebied moeten nastreven. Dit is de reden waarom Bijbelstudie en vragen een belangrijk onderdeel van de kerkelijke bediening moeten zijn.

Kerkelijke bediening is waar ijzer het ijzer scherpt uit het woord der waarheid om onze leerstellige meningsverschillen recht te zetten, waarbij we proberen de eenheid van de Geest in waarheid te bewaren.

Wanneer de juiste leer niet langer essentieel is in de kerk, houdt de kerk op goed te functioneren.

“Martin Lether: Ze vertellen mij dat ik door mijn koppigheid in deze leer van het Sacrament de harmonie van de kerk vernietig. Ze zeggen dat het beter zou zijn als we een kleine concessie zouden doen, in plaats van zoveel opschudding en controverse in de Kerk te veroorzaken over een artikel dat niet eens tot de fundamentele leerstellingen behoort. Mijn antwoord is: vervloekt zij elke liefde of harmonie die voor het behoud ervan eist dat wij het Woord van God in gevaar brengen!”